



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ex. Vojarna „Sv. Križ“ Dračevac
Split

Poslovni broj: Povrv-943/2020-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji ovog suda Sanji Bikić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Republike Hrvatske, Ministarstvo poljoprivrede, OIB: 52634238587, zastupanog po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, Građansko-upravni odjel, OIB:88116062296, Gundulićeva 29A (O-DO-231/2020), protiv tuženika Brodosplit-Brodogradilište specijalnih objekata d.o.o., OIB: 15413473504, Put Supavla 21, zastupanog po punomoćnici Smiljenki Buljan, odvjetnici u Splitu, Gundulićeva 26A, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 8.ožujka 2023. u prisutnosti zakonske zastupnice tužitelja Vesne Goleš, zamjenice općinskog državnog odvjetnika u ODO-u Split i punomoćnice tuženika Smiljenke Buljan, odvjetnice u Splitu, na ročištu za objavu i uručenje presude 5.travnja 2023.,

p r e s u d i o j e:

- I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Tea Karabotić-Milovac iz Splita posl. br. Ovr-405/2020 od 8.travnja 2020. u dijelu u kojem je naloženo ovršeniku sada tuženiku da ovrhovoditelju sada tužitelju u roku 8 dana namiri tražbinu u iznosu od 5.632,12 EUR/42.435,19 HRK sa zateznim kamatama koje na pojedine iznose teku kako slijedi:

- na iznos od 2.163,81 EUR/16.303,20 HRK od 1.svibnja 2017.,
- na iznos od 2.577,87 EUR/19.422,96 HRK od 1.svibnja 2018.,
- na iznos od 890,44 EUR/6.709,03 HRK od 1.svibnja 2019.

pa do 31.prosinca 2022. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.01.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena.

- II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika javnog bilježnika Tea Karabotić-Milovac iz Splita posl. br. Ovr-405/2020 od 8.travnja 2020. u dijelu u kojem je naloženo ovršeniku sada tuženiku da naknadi ovrhovoditelju sada tužitelju iznose od 266,17 EUR/2.005,44 kn na ime nastalih troškova i iznos od 4,98 EUR/37,50 HRK na ime predvidivih troškova, budući o troškovima postupka treba donijeti novu odluku.
- III. Nalaže se tuženiku da u roku 8 dana naknadi tužitelju trošak cjelokupnog postupka u iznosu od 675,73 EUR/5.091,29 HRK, dok se za više zatraženi trošak preko dosuđenog iznosa zahtjev tužitelja odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Tea Karabotića-Milovac iz Splita posl.br.Ovr-405/2020 od 8.travnja 2020. određena je ovrha, radi namirenja tražbine tužitelja u iznosu od 42.435,19 kn (sada 5.632,12 EUR), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na pojedinačne iznose teče od dospijeca do isplate, te su tužitelju priznati nastali troškovi u iznosu od 2.005,44 kn (sada 266,17 EUR) i predvidivi troškovi u iznosu od 37,50 kn (sada 4,98 EUR).

2. Protiv navedenoga rješenja ovršenik (sada tuženik) podnio je prigovor (sada odgovor na tužbu), kojim osporava osnovu i visinu potraživanja tužitelja, navodeći da Analitička kartica obveznika plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma za razdoblje od 2016.-2020. ne dokazuje osnovanost i visinu predmetne tražbine, čiju istinitost i valjanost tuženik osporava. Nadalje, tuženik osporava i potraživanje zatezne kamate na glavni dug, ističe prigovor zastare utužene tražbine, protivi se odmjerenim troškovima postupka, te traži da tužitelj dostavi dokaze na okolnost aktivne i pasivne legitimacije stranaka.

3. Rješenjem ovog suda posl. broj Povrv-943/2020 od 6.studenoga 2020. stavljeno je izvan snage pobijano rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha, uz ukidanje provedenih radnji te je postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. U nastavku postupka tužitelj navodi da je iz priležee vjerodostojne isprave-analitičke kartice Ministarstva poljoprivrede od 31. siječnja 2020. razvidna osnova i visina potraživanja tužitelja, te je naznačen datum dospijeca istoga, te da ispunjava uvjete iz čl. 31. st. 1. i 2. Ovršnog zakona (Narodne novine, broj: 112/13, 93/14, 55/16 i 73/17, 131/20). s druge strane da tuženik ničim nije dokazao da bi svoju obvezu ispunio. Tužitelj se poziva na odredbe čl. 62. i 63. ranije važećeg Zakona o šumama (Narodne novine, broj: 140/05, 82/06, 129/08, 80/10, 124/10, 25/12, 68/12, 148/13 i 94/14, dalje: ZŠ), te ranije važećeg Pravilnika o načinu obračuna, obrascima, posebnom računu i rokovima uplate naknade za korištenje općekorisnih funkcija (Narodne novine, broj: 19/15, dalje u tekstu: Pravilnik), kojima je propisano da pravne osobe i fizičke osobe koje u Republici Hrvatskoj obavljaju gospodarsku djelatnost plaćaju naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma (st. 1.) te da se naknada iz st. 1. ovoga članka plaća se u visini 0,0265% od ukupnog prihoda ili Fiksni tečaj konverzije 7.53450

ukupnih primitaka i uplaćuje se na poseban račun za namjene iz članka 64. ovoga Zakona, tromjesečno i po završnome računu (st. 2.). Nadalje, odredbom čl. 63. ZŠ-a propisano je da ako obveznik plaćanja naknade ne obračuna ili ne uplati naknadu iz članka 62. stavka 2. ovoga Zakona, pokrenut će se postupak prisilne naplate sukladno posebnim propisima (st. 1.) te da će način obračuna, obrazac, poseban račun i rokove uplate naknade iz članka 62. stavka 2. ovoga Zakona propisati ministar (st. 2.). Upravo je temeljem čl. 63. st. 2. i donesen Pravilnik kojim je, između ostalog, propisano da obveznik plaćanja naknade sastavlja obračun naknade na obrascu OKFŠ koji je sastavni dio Pravilnika (čl. 2.). Nadalje, tužitelj ukazuje i na odredbe čl. 65. do 68.a sada važećeg Zakona o šumama (Narodne novine, broj: 68/18, 115/18, 98/19, 32/20, 145/20, dalje: ZŠ/18) te odredbe Pravilnika o načinu obračuna i uplati naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma (Narodne novine, broj: 70/21) donesenog temeljem čl. 67. st. 6. ZŠ/18 kojima je regulirana predmetna pravna materija. Tako je odredbom čl. 66. st. 1. ZŠ/18 propisano da obračun naknade obveznik sastavlja za razdoblje od 01. siječnja do 31. prosinca, i dostavlja do 30. travnja tekuće godine za prethodnu kalendarsku godinu te je u istom roku dužan platiti razliku naknade, te da obračun naknade obveznik dostavlja Ministarstvu na obrascu za obračun naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma. Nadalje, sukladno čl. 65. st. 6. ZŠ/18 Financijska agencija dostavlja, na zahtjev, Ministarstvu popis pravnih i fizičkih osoba obveznika poreza na dobit koji su obveznici predaje godišnjih financijskih izvještaja, s iskazanim iznosima prihoda, koje podatke Ministarstvo koristi za obračun i naplatu naknade iz st. 1. ovoga članka, ako obveznik ne dostavi obračun naknade.

4.1. Odredbom čl. 67. ZŠ/18 propisano je da registar obveznika plaćanja naknade za općekorisne funkcije šuma je središnja elektronička baza podataka o obveznicima plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma (st. 1.) koji vodi Ministarstvo (st. 2.) te da na temelju podataka u Registru obveznika Ministarstvo utvrđuje plaća li obveznik naknadu na način i u rokovima propisanim člankom 65. stavkom 2. ovoga Zakona (st.3.). Sukladno odredbi čl. 66. st. 4. ZŠ-a ako obveznik ne uplati naknadu u roku i na račun iz čl. 65. st. 2. ovoga Zakona Ministarstvo putem nadležnog državnog odvjetništva pokreće postupak prisilne naplate naknade zajedno s kamatom tekućom od dospijeca tražbine. Dakle, polazeći od navedenih zakonskih propisa, razvidno je da tužitelj ima osnovanu i dospjelu tražbinu prema tuženiku, koja tražbina je predmet ovog postupka, odnosno razvidna je kako aktivna legitimacija tužitelja tako i pasivna legitimacija tuženika. Isto tako, neosnovan je istaknuti prigovor zastare. Naime, na predmetno potraživanje primjenjuje se opći (petogodišnji) zastarni rok iz čl. 225. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, dalje: ZOO). Imajući u vidu datum dospijeca predmetnog potraživanja odnosno pojedinačnih iznosa (30. travnja 2017., 30. travnja 2018. i 30. travnja 2019.) a kod činjenice da je prijedlog za ovrhu podnesen javnom bilježniku dana 10. travnja 2020. to je jasno da su navodi tuženika u pogledu zastare u potpunosti promašeni. Ujedno, u odnosu na potraživanje zakonskim zateznih kamata, tužitelj upućuje na odredbe čl. 29. st. 1. i st. 2. ZOO-a. Slijedom navedenog, predlaže se prihvatiti tužbeni zahtjev, odnosno platni nalog sadržan u rješenju o ovrši na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Tea Karabotića - Milovca, broj: Ovr-405/2020 od 08. travnja 2020. održati u cijelosti na snazi te naložiti tuženiku plaćanje troškova ovog parničnog postupka tužitelju.

4.2. Tuženik je tijekom postupka ostao kod svih navoda iznijetih u prigovoru sada odgovoru na tužbu.

5. Tijekom postupka sud je izveo dokaz pregledom Analitičke kartice obveznika plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma razdoblje od 2016.-2020.

6. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

7. Između parničnih stranaka nije sporno da je tuženik pravna osoba koja obavlja gospodarsku djelatnost, ali je sporna osnova i visina postavljenog tužbenog zahtjeva, aktivna i pasivna legitimacija stanaka, kao i osnovanost prigovora zastare.

8. Predmet spora je naknada za korištenje općekorisnih funkcija šuma, sukladno odredbi čl. 62. Zakona o šumama ("Narodne novine" broj: 140/05, 82/06, 129/08, 80/10, 124/10, 25/12, 68/12, 148/13 i 94/14, nadalja:ZŠ), prema kojoj pravne osobe koje u Republici Hrvatskoj obavljaju gospodarsku djelatnost plaćaju naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma.

8.1. Prema odredbi članka 62. stavak 1. ZŠ-a pravne osobe koje u Republici Hrvatskoj obavljaju gospodarsku djelatnost plaćaju naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma.

8.2.Prema članku 44 st. 2. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj:115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20, 114/22) gospodarskom djelatnošću smatra se razmjena dobara i usluga na tržištu radi ostvarivanja prihoda, dohotka, dobiti ili drugih gospodarski procjenjivih koristi.

8.3.Pravilnikom o načinu obračuna, obrascima, posebnom računu i rokovima uplate naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma (Narodne novine, broj: 19/15, dalje: Pravilnik) i to člankom 2. stavak 1. i 2. propisano je da osnovicu za obračun naknade čini ukupan prihod i ukupni primici ostvareni na domaćem i inozemnom tržištu, umanjeni za prihode od ukidanja dugoročnih rezerviranja, prihode od nenaplaćenih prethodno otpisanih potraživanja i prihode od dividendi te udjela u dobiti. Naknada za korištenje općekorisnih funkcija šuma plaća se u visini 0,0265% od ukupnog prihoda ili ukupnih primitaka i uplaćuje se na žiroračun državnog proračuna, tromjesečno i po završnom računu (sukladno članku 62. stavak 2. ZŠ-a i članku 2. stavak 3. Pravilnika).

9. Kako je tuženik istaknuo prigovor da isprava na osnovu koje je doneseno rješenje o ovrsi nije vjerodostojna isprava sud je prije svega ocijenio osnovanost tog prigovora. Odredbom čl. 31.st.1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022, nadalje:OZ) propisano je da je vjerodostojna isprava račun, mjenica i ček s protestom i povratnim računima kad je to potrebno za zasnivanje tražbine, javna isprava, izvadak iz poslovnih knjiga, po zakonu ovjerovljena privatna isprava te isprava razdoblje od 2016.-2020. jasno je naznačeno tko je vjerovnik, a tko dužnik, iznos predmetnog dugovanja, za koje razdoblje se odnosi svaki pojedini iznos, dospijeće tražbine i na ime čega se odnosi predmetno dugovanje, te je ista potpisana i pečatirana od strane izdavatelja-Ministarstva poljoprivrede. Budući da je rješenje o ovrsi doneseno na osnovu kartice obveznika koja je priložena spisu, a u skladu s naprijed navedenom zakonskom odredbom, prigovor tuženika da se ne bi radilo o vjerodostojnoj ispravi odnosno da ista ne ispunjava uvjete propisane odredbom čl. 31. OZ-a nije osnovan.

10. Uvidom u Analitičku karticu obveznika plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma razdoblje od 2016.-2020., utvrđeno je da se ista odnosi
Fiksni tečaj konverzije 7.53450

na dugovanje tuženika prema Ministarstvu poljoprivrede pod šifrom kupca:237926, na ime naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma i to za 2016. u ukupnom iznosu od 2.163,81 EUR/16.303,20 kn s dospijećem 31.12.2016., za 2017. u iznosu od 2.577,87 EUR/19.422,96 kn s dospijećem 31.12.2017., i za 2018. u iznosu od 890,44 EUR/6.709,03 kn s dospijećem 31.12.2018., odnosno u sveukupnom iznosu od 5.632,12 EUR/42.435,19 kn.

11. Naime, tuženik je obveznik plaćanja za korištenje općekorisnih funkcija šuma temeljem odredbe članka 62. ZŠ-a, i temeljem Pravilnika, a prema kojim propisima pravne osobe koje u Republici Hrvatskoj obavljaju gospodarsku djelatnost plaćaju naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma.

11.1. Prema odredbi članka 44 st. 2. Općeg poreznog zakona gospodarskom djelatnosti smatra se razmjena dobara i usluga na tržištu radi ostvarivanja prihoda, dohotka, dobiti ili drugih gospodarskih procijenjenih koristi. Obzirom na navedeno, očito je da je tuženik obveznik plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma, jer tijekom postupka nije bilo sporno da tuženik obavlja gospodarsku djelatnost, pa je isti pasivno legitiman u ovom postupku.

11.2. Isto tako, obzirom da se prema odredbama čl. 2. i 3. Pravilnika naknada za korištenje općekorisnih funkcija šuma plaća na žiroračun državnog proračuna, te su obveznici plaćanja te naknade dužni dostaviti konačni obračun naknade, koji se obavlja za razdoblje 1. siječnja do 31. prosinca, Ministarstvu poljoprivrede to je u skladu s odredbama Pravilnika i ZŠ-a, tužitelj ovlaštenik potraživanja predmetne naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma, pa samim time i aktivno legitiman u ovom postupku.

12. U odnosu na tuženikov prigovor zastare utužene tražbine, ističe se da je sud takav prigovor tuženika ocijenio neosnovanim. Naime, odredbom članka 226. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, nadalje: ZOO) propisano je da tražbine povremenih davanja koje dospijevaju godišnje ili u kraćim razdobljima, a bilo da se radi o sporednim povremenim tražbinama, kao što je tražbina kamata, bilo da se radi o takvim povremenim tražbinama u kojima se iscrpljuje samo pravo, kao što je tražbina uzdržavanja, zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakog pojedinog davanja, dok je stavkom 2. istog članka propisano da isto vrijedi i za anuitete kojima se u jednakim unaprijed određenim povremenim iznosima otplaćuju glavnica i kamate, ali da ne vrijedi za otplate u obrocima i druga djelomična ispunjenja.

12.1. Odredbom članka 62. stavak 1. ZŠ-a, a kako je to već naprijed navedeno, propisano je da pravne osobe koje u Republici Hrvatskoj obavljaju gospodarsku djelatnost plaćaju naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma. Ta naknada se plaća u visini 0,0265% od ukupnog prihoda ili ukupnih primitaka i uplaćuje se na žiroračun državnog proračuna, tromjesečno i po završnom računu.

12.2. Odredbom članka 3. Pravilnika propisano je da se akontacija naknade plaća tromjesečno na žiroračun državnog proračuna i to u slijedećim rokovima: 1. za razdoblje od 1. siječnja do 31. ožujka do 30. travnja; 2. za razdoblje od 1. travnja do 30. lipnja do 30. lipnja; 3. za razdoblje od 1. srpnja do 30. rujna do 30. rujna i 4. za razdoblje od 1. listopada do 31. prosinca do 31. prosinca. Zaduženje obveznika za iznos tromjesečne akontacije u tekućoj godini vrši se na temelju konačnog obračuna za prethodnu godinu na obrascu OKFŠ. Konačni obračun naknade obavlja se za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca te ga obveznik dostavlja tužitelju. Razlika za uplatu uplaćuje se na žiroračun državnog proračuna do 30. travnja naredne godine.

Uzimajući u obzir naprijed navedene odredbe Zakona o šumama, Pravilnika i Zakona o obveznim odnosima, ovaj sud smatra kako se na predmetnu naknadu za korištenje općekorisnih funkcija šuma imaju primijeniti odredbe o trogodišnjem roku zastare iz članka 226. stavak 1. ZOO-a, budući da ista predstavlja tražbinu povremenih davanja.

12.3. Naime, iz citirane odredbe članka 3. Pravilnika proizlazi da naknada za korištenje općekorisnih funkcija šuma za tekuću godinu dospijeva 30. travnja slijedeće godine, što znači da ako se primjerice potražuje naknada za 2017. godinu, ta naknada u cijelosti dospijeva 30. travnja 2018. Ako je obveznik plaćanja naknade plaćao akontacije te naknade tijekom godine, ukupna godišnja naknada se umanjuje za iznose uplaćenih akontacija te 30. travnja dospijeva obveza plaćanja preostalog dijela naknade na temelju konačnog obračuna. Iz same odredbe članka 226. stavak 1. ZOO-a proizlazi da su tražbine povremenih davanja one tražbine koje dospijevaju godišnje ili u kraćim razdobljima, a kako obveza plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma dospijeva godišnje to se u konkretnom slučaju radi o tražbini povremenih davanja. Isto tako valja navesti da iako je Pravilnikom propisano kako se akontacija naknada za općekorisne funkcije šuma plaća tromjesečno, ovaj sud smatra da akontacija (avans ili predujam) ne predstavlja plaćanje određene tražbine u obrocima (kod obročne otplate je unaprijed poznat ukupan iznos obveze koju je obveznik dužan platiti). Navedeno iz razloga što u konkretnom slučaju iznos ukupne (godišnje) obveze naknade nije poznat unaprijed, odnosno u trenutku dospijea obveze plaćanja akontacije ne može se znati koliki će biti iznos ukupne godišnje naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma, jer se ta naknada plaća za tekuću godinu na temelju izračuna koji se vrši u travnju slijedeće godine, a prema ostvarenom prihodu odnosno primicima tekuće godine koji u trenutku plaćanja akontacije nisu poznati.

12.4. Osim toga, obveza plaćanja naknade ovisi o godišnjem prihodu i primicima obveznika, pa tako ako u određenoj godini poslovanja isti nije ostvario nikakav prihod ili primitke nije dužan ni platiti nikakvu naknadu, odnosno u smislu članka 4. Pravilnika obvezniku bi se na njegov zahtjev izvršila isplata razlike za povrat naknade (isplatila bi mu se preplaćena sredstva). Prema tome, akontacija ne predstavlja obročno plaćanje određene obveze, jer podrazumijeva isplatu prije konačnog obračuna ukupne visine obveze i u trenutku njezina plaćanja nije poznato hoće li obveza (plaćanja) uopće nastati. Pri tome valja napomenuti da u konkretnom slučaju akontacija ne predstavlja ni drugi način djelomičnog ispunjenja u smislu odredbe članka 226. stavak 2. ZOO-a, jer da bi se primjenjivao opći zastarni rok na druga djelomična ispunjenja, ona moraju dospijevati u rokovima duljim od godine dana (dok u konkretnom slučaju obveze plaćanja akontacije dospijevaju svaka tri mjeseca).

12.5. S obzirom na naprijed izneseno pravno stajalište o trogodišnjem roku zastare potraživanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma kao povremenog davanja, tuženikov prigovor zastare nije osnovan, jer je najstarija tužiteljeva tražbina koja se odnosi na naknadu za 2016. godinu dospjela 30. travnja 2017. pa bi stoga trogodišnji rok zastare za tu tražbinu istekao 30. travnja 2020. Budući da je tužba (prijedlog za ovrhu) u ovom predmetu podnesena 2. travnja 2020., a čijim podnošenjem se u smislu odredbe članka 241. ZOO-a zastara prekida, očito je da tužiteljeva tražbina za 2016. nije u zastari, kao što u zastari nisu ni tražbine naknade za 2017., koja je dospjela 30. travnja 2018., i naknada za 2018., koja je dospjela 30. travnja 2019., pa je tužitelj tužbu podnio unutar zastarnog roka od tri godine.

13. Kako je tužitelj naprijed navedenom vjerodostojnom ispravom Analitičkom karticom obveznika plaćanja naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma razdoblje od 2016.-2020., čiju vjerodostojnost tuženik nije ničim osporio, dokazao svoje potraživanje prema tuženiku s osnova predmetne naknade za korištenje općekorisnih funkcija šuma, a teret dokaza da nema dugovanja prema tužitelju, bio na tuženiku. Međutim, tuženik sve do zaključenja glavne rasprave u ovom predmetu nije ponudio ili predočio sudu niti jedan dokaz kojim bi isti dokazao da nije obveznik plaćanja predmetne naknade, a niti da bi tu naknadu već platio tužitelju.

14. Na temelju svega navedenog, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu naknade za općekorisne funkcije šuma za 2016., 2017. i 2018. osnovan, dok s druge strane tuženikovi navodi iz podnesenog prigovora protiv rješenja o ovrsi, uključujući i istaknuti prigovor zastare utužene tražbine, nisu osnovani. Sukladno tome, a temeljem odredbi članka 62. ZŠ-a i članka 2. Pravilnika, sud je usvojio tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim isti potražuje od tuženika isplatu ukupnog iznosa od 5.632,12 EUR/42.435,19 HRK.

14.1. Obzirom da je postupak pred ovim sudom nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, nakon što je protiv rješenja o ovrsi donesenog na temelju vjerodostojne isprave izjavljen prigovor, trebalo je održati na snazi platni nalog u dijelu kojim je tuženiku kao ovršeniku naloženo da namiri tražbinu tužitelja u iznosu od 5.632,12 EUR/42.435,19 kn sa pripadajućim kamatama, sve temeljem članka 451. stavka 3. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/2022, nadalje: ZPP), i odlučiti kao u izreci ove presude pod točkom I.

15. U nastavku je valjalo odlučiti o troškovima postupka, time da je sud imao u vidu pravno stajalište zauzeto na zajedničkom sastanku Vrhovnog suda RH sa predsjednicima građanskih odjela Županijskih sudova u Zagrebu 2. lipnja 2017. (Su-IV-204/17) prema kojem trošak ovršnog i parničnog postupka predstavlja jedinstven trošak i odluka o troškovima ne predstavlja platni nalog, kako to proizlazi iz odredbe čl. 450. st. 1. ZPP-a, pa je odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom II.

16. Parnični troškovi dosuđeni su tužitelju na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, s obzirom na to da je u cijelosti uspio u parnici. Prilikom određivanja visine troškova uzeta je u obzir vrijednost predmeta spora od 5.632,12 EUR/42.435,19 HRK, te važeća Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, NN 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15,) prema kojoj vrijednost 1 boda iznosi 1,99 EUR/15,00 kn (Tbr. 50 Tarife).

16.1. Na temelju odredbe čl. 155. ZPP-a tužitelju su priznati troškovi potrebni za vođenje ove parnice i to trošak javnobilježničke naknade u iznosu od 128,48 EUR/967,94 HRK prema čl. 5.st.1.Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine: broj: 9/21), zatim za sastav prijedloga za ovrhu sada tužbe 100 bodova, za sastav obrazloženog podneska od 21.10.2022. 50 bodova, za zastupanje na dva ročištu za glavnu raspravu na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari održanim 15.prosinca 2020. i 8.ožujka 2023. po 50 bodova za svako ročište, te za zastupanje na ročištu na kojem se raspravljalo o procesnim pitanjima održanom 27.listopada 2022. 25 bodova, odnosno ukupno zbrojeno 275 bodova, što pomnoženo s vrijednošću boda od 1,99 EUR/15,00 HRK daje iznos od 547,25

EUR/4.125,00 kn (Tbr.7.8. Tarife), što zbrojeno s iznosom od 128,48 EUR/ 967,94 HRK, daje ukupan iznos od 675,73 EUR/5.091,29 HRK.

16.2. Tužitelju nije priznat predvidivi trošak u iznosu od 4,98 EUR/37,50 kn jer tužitelj taj trošak nije niti imao, obzirom rješenje o ovrsi nije postalo pravomoćno, pa tužitelj nije imao daljnjih troškova po toj osnovi.

16.3. Slijedom navedenog, naloženo je tuženiku da nadoknadi tužitelju troškove ovog postupka u iznosu od 675,73 EUR/5.091,29 HRK, dok je preko dosuđenog iznosa zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan, te je odlučeno kao u izreci presude pod točkom III.

Split, 5.travnja 2023.

Sutkinja:
Sanja Bikić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana, od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

- tužitelju putem zakonskog zastupnika,
- tuženiku putem punomoćnice,
- u spis.

Broj zapisa: **9-30857-30117**

Kontrolni broj: **08976-f924b-ff47b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Sanja Bikić, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.